

ET CORRIGENDA

λαὶ καὶ οἱ ἔμοὶ φίλοι δύτως ἔχοντες γνώμης περὶ ἐμῷ δια-
τελεῖσιν, ἃ διὰ τὸ φιλεῖν ἔμε· καὶ γὰρ οἱ τὰς ἄλλας φι-
λοῦντες δύτως ἀν εἰχον πρὸς τὰς ἑαυτῶν φίλας· ἀλλὰ
διόπερ καὶ αὐτοὶ ἀν οἴονται ἔμοὶ συνόντες βέλτιστοι γε-
νέσθαι.^{m)} Εἰ δὲ βιώσομα πλείω χρόνον, ἵστως ἀνάγ-
κηⁿ⁾ ἔσται τὰ τῷ γέρεις ἀποτελεῖσθαι, καὶ ὅρᾳν τε
χεῖρον καὶ ἀκέρειν ἥττον, καὶ διανοεῖσθαι χεῖρον, καὶ
δυσμαθέστερον εἶναι καὶ ὡν ἔμαθον ἐπιλησμονέστερον
ἀποβαίνειν, καὶ ὡν πρότερον βελτίων ἦν, τέτων χείρων
γίγνεσθαι.^{o)} Ἀλλὰ μὴν ταῦτα γέ μη αἰσθανομένω
μὲν ἀβίωτος ἀν εἴη ὁ βίος, αἰσθανόμενον δὲ πᾶς δικ
ἀνάγκη χεῖρόν τε καὶ ἀηδέστερον ζῆν; Ἀλλὰ^{p)} μὴν
εἴγε ἀδίκως ἀποθανεῖμα, τοῖς μὲν ἀδίκως ἔμε ἀπο-
κτείνασιν αἰσχρὸν ἀν εἴη τῷτο· ἔμοὶ δὲ τὶ αἰσχρὸν, τὸ
ἔτέρεις μὴ δύνασθαι περὶ ἐμῷ τὰ δίκαια μήτε γνῶναι
μήτε ποιῆσαι; Ορῶ δὲ ἔγωγε καὶ τὴν δόξαν τῶν προγε-
γονότων αὐνθρώπων ἐν τοῖς ἐπιγιγνομένοις διχ ὄμοίαν κα-
ταλειπομένην τῶν τε ἀδίκησάντων καὶ τῶν ἀδίκηθέντων.
Παραμυθεῖται δὲ ἔτι με καὶ Παλαμήδης ὁ παραπλη-
σίως ἔμοὶ τελευτήσας. ἔτι γὰρ καὶ νῦν πολὺ κακλίσ-
τημνες παρέχεται Θρυσσέως τῷ ἀδίκως ἀποκτείναντος
αὐτόν. Οἶδα δὲ ὅτι καὶ ἔγὼ ἐπιμελεῖας τέυχομα ύπερ
αὐνθρώπων, καὶ ἔστιν νῦν ἀποθάνω, διχ ὄμοίως τοῖς ἔμε
ἀπο-

εὔδισκον καὶ τὰς ἔμοις συγγιγνομένας
γιγνώσκοντας περὶ ἐμοῦ. νῦν δὲ εἰ
ἔτι προβήσεται ἡ ἡλικία, εἰ δὲ ὅτι
ἀνάγκη ἔσται.

^{m)} Sententia postulare videtur:
καὶ αὐτοὶ οἴονται ἔμοὶ συνόντας
βελτίως γενέσθαι. Nam admirantur
Socratem amici non solum ideo,
quod omnium optimum hominem
eognoverant, sed etiam ipso hunc
ex eius familiarite fructum percepisse sibi videbantur, ut meliores
quam antea redderentur. Admiratio ea atque amor, quae ex spe fu-
turi fructus oriebantur, non satis
mihi videntur facere ad argumentum.

ⁿ⁾ Apolog. male omittit τοις, sed
rectius ἀνάγκη.

^{o)} Verba ἀποβαίνειν — γίγνε-
σθαι plane omitt. Apol. Deinde ni-
mis breuiter: ἦν δὲ αἰσθάνωμα
χείρων γιγνόμενος καὶ καταμέμφω-
μα ἔμαυτὸν, πᾶς ἀν, εἰπεῖν, ἔγω
ἔτι ἀν ἡδέως βιοτεύομεν.

^{p)} Apologia ante haec verba a
sektione inde 7 vsque ad sect. 26
multa interserit, quibus compara-
tis lectorem quamuis obtusi inge-
nii facile sensurum esse spero, ien-
tentiarum seriem h. l. esse abruptam
et lacunosa. Arguit lacunam etiam
illud, quod verba sequentia perti-
nent ad finem iudicij, postquam
morti condemnatus fuerat iudicium
suffragiis Socrates. Hucusque apo-
logiae adhuc fuerat locus. Pergit
Apol. ἀλλ' οὐδὲ μέντοι ἔτι ἀδίκως
απο-